

S U N U Ş

Prof. Dr. Burhan CEYHAN, fakültemizin kadrosunda yer alan ilk nesil öğretim üyelerindendir. Fakültemizde, vefatına kadar Maliye Anabilim Dalı öğretim üyesi ve başkanı; aynı zamanda Ekonomi ve Maliye Bölümü Başkanı; ayrıca kendisi Maliye Anabilim Dalı öğretim üyesi olmasına rağmen, 3 Ekim 1994 tarihine kadar Vergi Hukuku Anabilim Dalı başkanı olarak görev yapmıştır.

Kendisiyle, Aralık 1986'da Vergi Hukuku Anabilim Dalı araştırma görevlisi sınavı öncesinde tanıştım. Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Maliye Anabilim Dalı araştırma görevlisi olarak görev yapmakta iken, değerli hocam ve o zaman Fakültenin Dekanı olan Prof. Dr. Seyfullah EDİS'in daveti-talebi üzerine Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Vergi Hukuku Anabilim Dalı araştırma görevlisi kadrosuna başvurmuştum. Sınav için İzmir'e geldiğimde, birlikte çalışacak olduğum Burhan hoca ile tanışmak için odasına gittiğimde, aramızda şu diyalog geçmişti. "Diyarbakır'dan niye kaçırıyorsun? Orada vatan toprağı; görevine devam etseydin" dediğinde "Kaçmıyorum; Allah'ın emri ile geliyorum. Doğrudur; Diyarbakır da bu ülkenin bir parçasıdır. Ben Şark görevimi tamamladım. Başka Vatan evlâtları da gitsin; onlar da görev yapsınlar diye geliyorum" şeklinde cevap vermiştim.

Vergi Hukuku Anabilim Dalı araştırma görevlisi sınavına başvuran tek adaydım. Diğer anabilim dalları için başvuruda bulunmuş arkadaşlarla birlikte yabancı dil sınavına o zamanki Kütüphanede girmiştik. Tek aday olduğum için, bilim sınavının yazılı-sözlü olması pek fark etmiyordu. Sınav tercihi bana bırakılınca, sınavın sözlü yapılmasını tercih etmiştim. Jüride Prof. Dr. Seyfullah EDİS, Doç. Dr. Burhan CEYHAN, Doç. Dr. Durmuş TEZCAN yer alıyordu. Ve sınav başarılı; araştırma görevlisi kadrosuna atandım. Fakat, biraz geciktirmeli muvafakat yüzünden 6 Temmuz 1987 tarihinde göreve başlayabildim.

Fakültemiz üçüncü sınıfında ve haftada üç saat olarak okutulan Vergi Hukuku dersi, vefat edinceye kadar Burhan hoca tarafından okutulmuştur.

Hesap Uzmanı, Yeminli Mali Müşavir olan Burhan Hocanın vergi hukuku uygulamaları konusunda engin bilgi ve tecrübesinden öğrencileri doya doya yararlanmıştı. Son birkaç yıl üç saatlik vergi hukuku dersinin bir saatini bana tahsis etmiş; bu bir saatlik derste ayrı ve bağımsız olarak vergi hukukunun hakkında çalışmalarım olan konularını anlatmama imkân vermişti. 6 Temmuz 1987 tarihinden vefatına kadar Burhan hoca ile aynı fakültede ve aynı alanda birlikte çalıştık. O bir Hoca, bense O'nun asistanıyım.

Geçirdiği by-pass ameliyatının ardından bir yaz günü-tatil döneminde 24 Ağustos 1996'da zamansız bir biçimde bize veda etmiştir. Vefat haberini, yıllık iznimi kullanmakta olduğum, doğup büyüdüğüm ve annemin-babamın yaşamakta olduğu yer olan TOKAT-Başçıftlık'te aldım. Hocanın defnedildiği bildirildi. Gecikmeli bir haberdirdi. O günün şartlarında cenaze törenine katılamadım. Bunun eksikliğini-ezikliğini hep hissetmekteyim.

Burhan Hoca, nikâh şahidimizdir.

Yeminli Mali Müşavirlik Bürosunda birtakım bilgi notu hazırlama; dava dosyalarına katkıda bulunma gibi işbirliklerimiz oldu. Benim için ilk olan Hukukî Mütalâayı birlikte kaleme aldık. İzmir'in ve Ege Bölgesinin en tanınmış (Denge) Mali Müşavirlik Firmasının kurucu ortağı idi. Kendisini hem maliye camiası hem de iş âlemi yakından tanımakta idi. Ege Bölgesi Sanayi Odası'nda kurulan Vergi Araştırma Komisyonu'na beni raportör yapmıştı; bu sayede meslek odalarından çok sayıda kişi ile tanışma fırsatını yakalamıştım. Vergi Kanun Tasarılarına ilişkin basın açıklaması yaptık; hayatımda hazırladığım ilk basın bildirisini Burhan Hoca ile birlikte açıkladık.

Vefatından sonra, fakültedeki odası uzun süre boş tutuldu. Ailesi özel eşyalarını aldı; kitapları, notları, bir kısım evrakı odasında kaldı. Öğretim elemanlarına yer sorunu yaşanmaya başlayınca, o zaman dekan yardımcısı olan sayın Hakan PEKCANITEZ'in, Hocanın odasını artık kullanıma açmaları gerektiğini; geçmek istersem önceliğin bana ait olduğunu belirtmesi üzerine, odanın kapısında yapışık olan Hocanın isminin sökülmemesi şartıyla bu odaya geçeceğimi söyledim. Sen nasıl istersen, biz bir şey yapmayız denildi. Bunun üzerine ben Hocanın odasına *akademik varisi / halefi* olarak yerleştim. Hocanın ismi o odanın kapısında halâ durmaktadır.

Hoca, sade, olgun ve esprili bir kişiliğe sahipti. Felsefe ile yakından ilgilenmekteydi. Güzel konuşması, hayata hep olumlu bakması, zengin kültürü sayesinde hep sevilip sayılmıştır. Kitap okumayı çok severdi. Yeni çıkan kitapları takip ederdi. Ankara'ya-İstanbul'a gidişlerimde bana kitap listesi verirdi; bulduklarımı alır getirirdim. Bunlardan birisi *Deliliğe Övgü* kitabıdır.

Odasında kalan evrakları arasında elime geçen bir notu çok önemlidir. Doçentlik jürisi üyesi olarak katıldığı bir sınava ilişkin el yazısı notunda "Ben bu aşamada iken ne idim?" yazıyordu. Jüri üyesinin, doçent adayını, kendisinin şu anki bilgi ve tecrübesi ile karşılaştırmaması; kendisinin doçent adayı olduğu dönemdeki hali ile değerlendirmesi gerektiğini ifade etmekteydi. Bu ilkeyi yakın arkadaşlarımla paylaştım (şimdi tüm okurlarla paylaşıyorum); beğendik ve uyguladık; uygulamaya devam ediyorum.

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinde, 1980'li yıllarda İrfan (BAŞTUĞ)-Burhan (CEYHAN)-Hakan (PEKCANITEZ) öğrencilerin korkulu rüyası imiş. Hoca, bir gün merdivenlerden inerken öğrencilerin, bu fakültede İrfan-Burhan-Hakan'ı aşmak mümkün değil diye aralarında konuştuklarını duyduğunu söylemişti. Gerçi, daha sonraları bu üçlünün şöhretini kıskanıp dersini alan öğrencilerin bir kasaba kuracak / oluşturacak sayıya (2.000) ulaştığını söyleyen-bununla övünenler olduğu rivayet olunur.

Mali müşavirliğini yaptıkları bir işletmenin sahibi bir gün Hocaya, "Hoca, artık sana ihtiyacım kalmadı" der. Hoca da, "hayırdır; işletmeyi tasfiye mi ediyorsun" diye sorar. "Hayır, artık belge düzenlemeyi, defter tutmayı bırakıyorum. Ne yaptırı isek, Maliyeye yaranamadık. Artık yakalarlarsa bulduklarını alırlar" dediğini söylemişti.

Hoca, hatırlı bir vergi yükümlüsünün, temyiz aşamasında olan bir davasının aleyhine sonuçlandığını söylemesi üzerine, yükümlünün "Hoca, sen diyorsun? Benim aleyhime nasıl karar verilir? Olmaz, öyle bir şey" demesi üzerine, Hoca, "efendim, mahkeme böyle karar verdi; yapacak bir şey yok" der. Ve yükümlünün Ankara'ya gidip, kararı lehine çevirdiği rivayet olunur.

Belki çok yakınında olmadım; ancak çok uzağında da kalmadım.

VIII

Ülkemizde kişisel gelişim kitaplarının-seminerlerinin henüz pek bilinmediği yıllarda, Burhan hoca, olumlu düşünmenin gücünü keşfetmişti. Kendisine has nüktedan bir tavrı vardı; dünya umurunda değilmiş gibi davranırdı.

Arkasında bıraktıklarına düşen O'nu iyilik ve güzelliklerle anmaktır. Fakülte Dekanlığı ve bir zamanlar mensubu bulunduğu Mali Hukuk Anabilim Dalı Başkanlığı öncülüğünde hazırlanıp yayınlanan ve iki cilt olarak elinizde tutmakta olduğunuz Armağan bir makaleler demetidir. Bu Armağan, Hocamızı tanıyan ve sevenlerinin bir vefa göstergesidir.

Hocam, mekânın cennet olsun.

Prof. Dr. Yusuf KARAKOÇ

Dekan